

Eigur þessar eru virtar á 7500 kr., og er þar í gjöf frá kaupmanni D. A. Johnsen í Kaupmannahöfn, 400 kr., og ekkju Þórunni Sigurðardóttur, 200 kr.

29
18. febr.

Auk þessa á skólinn það, sem óinnkomið er af söluverði fyrir «Lestrabók handa alþýðu 1874», eptir skýrslu, sem útgefandinn gefur þar um stiptsyfirvöldunum.

Um skóla þennan eru samkvæmt gjafabryjefinu settar þær undirstöðuákvæðanir, sem segir í eptirfylgjandi greinum.

2. grein.

Skóli þessi á fyrst og fremst að vera barnaskóli fyrir Garðaprestakall á Álptanesi, og þar næst, eptir því sem efni og kringumstæður leyfa, almennur menntunarskóli, er gefi mönnum kost á að afla sjer þeirrar þekkingar, sem álitast má nauðsynleg hverjum alþýðumanni, er á að geta kallast vel að sjer.

3. grein.

Arðinum af eignum skólans og öðrum tekjum, er til skólans kunna að renna, skal fyrst og fremst verja til að viðhalda skólahúsinu og endurbæta það, og svo til að kaupa nauðsynleg áhöld, til að ljetta kennslukostnað, og í aðrar þarfir skólans. Jafnan skal nokkurt fje vera í sjóði. Fje skólans skal ávaxta eptir sömu reglum og ómyndugra fje.

4. grein.

Skólinn, eigur hans og tekjur skulu vera undir stjórn þriggja manna nefndar, sem stiptsyfirvöldin skipa. Nefndarmenn skipta sjálfir störfum með sjer; en að öðru leyti er engin ráðstöfun eða borgun af fje skólans gild, nema meiri hluti nefndarinnar hafi samþykkt hana.

Við lok hvers skólaárs skal skólanefndin senda stiptsyfirvöldunum skýrslu um skólan og um fjárhag hans.

5. grein.

Stiptsyfirvöld Íslands hafa yfirumsjón yfir skólanum, og setja eptir tillögum skólanefndarinnar reglugjörð fyrir skólann um allt fyrirkomulag hans og stjórn; þau gæta þess, að efnum hans sje rjettilega varið, og samkvæmt tilgangi gjafar þeirrar, sem stofnun hans er byggð á.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík, 18. febrúar 1878.

Bergur Thorberg P. Pjetursson.

— *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um galla á stranduppboði.* — Eptir að jeg með þóknanlegu brjefi herra amtmannsins 12. f. m. hefi meðtekið skýrslu þá, er heimtuð var af sýslumanninum í Skaptafellssýslu um uppboð það á hinu strandaða frakkneska fiskiskipi Ernest & Maria, er hann hjelt 6. apríl f. á., læt jeg þess fyrst getið, að jeg geymi að skera úr, hvort sýslumaðurinn eigi að bera ábyrgð fyrir tollinum af áfengum drykkjum þeim, er seldir voru á tjeðu uppboðsþingi, þangað til lagður verður úrskurður á tollreikning hans um árið 1877, og tjái því næst herra amtmanninum þjónustusamlega það, sem nú skal greina, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir Árna sýslumanni Gíslasyni.

Jeg get eigi látið mjer líka það, að sýslumaðurinn hefir vanrækt að gjöra alvarlega tilraun til að búa svo um, að landssjóðurinn fengi aðflutningsgjald það, er honum bar af áfengum drykkjum, er bjargað var við áminnt strand, þar sem hann bauð þá eigi fyrst til sölu með þeim skildaga, að kaupandi skyldi skyldur að greiða hinn

30
6. marz

30 lögboðna toll; hefði þá sú orðið raunin á, að enginn vildi kaupa vörur þessar með á-
 6. marz. minnztum skildaga, hefði verið tilefni fyrir sýslumanninn til að selja þær annaðhvort
 toll-laugar, eða gegn því, að galdið væri nokkuð af tollinum, eða þá að gjöra ráðstöfun
 til að vörurnar yrðu fluttar þangað, sem óhætt væri um, að kaupendurnir gætu náð
 þeim, og þar sem því hefði mátt búast við, að þær seldust fyrir það verð, er nokkurn
 veginn samsvarandi virði þeirra. — Þá get jeg og eigi látið mjer líka, að sýslumaðurinn
 hefir sett í uppboðsskilmálana, að eigi yrði þegið minna yfirboð en 1 kr.; því að bæði
 er það, að í 18. gr. laganna um skipströnd 14. jan. 1876 er lögreglustjóra boðið að
 hafa uppboðsskilmálana svo, að þeir fæli engan frá kaupni, og í annan stað er það skylda
 hans, að gjöra allt, sem í hans valdi stendur, til þess, að stranduppboðið eigi að eins
 sýnist vera reglulegt uppboð, heldur verði það í raun og veru, eða að það verði regluleg
 sala, til þess eða þeirra, er mest vilja bjóða í vörur þær, er boðnar eru upp. En uppboðs-
 bókin ber með sjer, að af 152 uppboðsnúmerum hafa 134 númer af björguðum munum
 verið seld fyrir 1 kr. hvert og að eptir því hefir ekkert yfirboð verið gjört í þau, að 12
 númer hafa verið seld fyrir 2 kr. hvert, og að ein 6 númer hafa komizt yfir 2 kr.; enn
 fremur sjest það á uppboðsgjörðinni, að að frásildum 3 númerum, á 1 kr. hvert, hafa
 öll uppboðsnúmerin verið keypt af 2 mönnum, — og virðist auðsætt á því, að kaup-
 endurnir hafa haft samtök um, að koma eigi með yfirboð, án þess að sjed verði, að
 sýslumaðurinn, sem segist sjálfur í skýrslu sinni frá 12. nóvbr. f. á. hafa fengið ávæning
 um það, hafi reynt neitt til að leiða þeim, sem á uppboðinu voru, fyrir sjónir, að slíkt
 kæmi í bága við tilgang uppboðsins, og stefndi auk þess að því að hafa af þeim, sem
 hlut áttu í strandmununum (útgjörðarmönnum, ábyrgðarmönnum), en það er einkanlega
 skylda sýslumannsins að sjá um þeirra gagn, þegar þeir eru eigi sjálfir viðstaddir og
 enginn fyrir þeirra hönd. — Það verður og eigi kölluð góð *conduite* hjá sýslumannin-
 um, þegar hann, sem segir í skýrslu hans, heyrði við uppboðið, að presturinn á Kálfa-
 fellu hefði talið hlutaðeigendum trú um, að hann gæti tekið hina seldu muni, yrðu þeir
 eigi hirtir af fjörunni innan sólarhrings frá uppboðinu, og hótad að gjöra það, að hann
 skyldi þá eigi grennslast eptir, hvort svo hafi verið, og þá leiða prestinum fyrir sjónir, að
 slíkt háttalag væri ólöglegt og ósæmilegt, eða að hann skyldi þó eigi að minnsta kosti
 láta þennan kvitt verða sjer að tilefni til þess, að fræða alla, sem við uppboðið voru, um
 rjett þeirra á að hirða munina, sem þeir keyptu, af fjörunni.

31 — *Brjef landshöfðingjans til bæjarstjórnarinnar í Reykjavík um bæjarsjóðs-*
 6. marz. *reikninga.* — Eptir að jeg hefi yfirfarið reikning þann um tekjur og gjöld bæjar-
 sjóðs Reykjavíkur árið 1876 með endurskoðunarathugasemdum og úrskurðum á þeim, er
 mjer var sendur frá bæjarfógetanum 4. þ. m., endursendist tjeður reikningur hjer með
 ásamt 581 fylgiskjali til geymslu í skjalasafni bæjarstjórnarinnar.

Með því að reikningurinn ber það með sjer, að það 2000 kr. lán, er jeg í brjefi
 20. okt. 1875 samkvæmt 19. gr. í tilskipun 20. apríl 1872 lagði samþykki á, að bæjar-
 stjórnin mætti taka til þess að kaupa fyrir það gatnaljósker, hefir verið tekið á reikn-
 ingsárinu, en að áminnztum 2000 kr. hefir samt eigi verið varið til þess að útvega
 gatnaljósker, heldur að minnsta kosti að nokkru leyti hafðar til að standa straum af öðr-
 um kostnaði í bæjarþarfir, vil jeg leiða athygli hinnar heiðruðu bæjarstjórnar að því, að
 eins og eptir 19. grein tilvitnaðrar tilskipunar þarf samþykkis landshöfðingja til þess að
 taka lán þau, er þar ræðir um, eins mun einnig þurfa samþykkis hans til þess, að verja
 láninu til annars en þess, er samþykkið hefir verið veitt til.